

Til lovforslag nr. L 142. Tillæggsbetænkning afgivet af Boligudvalget den 16. december 1992

Tillæggsbetænkning

over

Forslag til lov om ændring af lov om statstilskud til forbedringsarbejder m.v. i helårsboliger og lov om påligningen af indkomst- og formueskat til staten (ligningsloven)

(Udvidede tilskudsmuligheder)

Udvalget har, efter at lovforslaget ved 2. behandling blev henvist til fornyet udvalgsbehandling, behandlet dette i et møde.

Der er af boligministeren stillet ændringsforslag, hvorom henvises til de ledsagende bemærkninger.

Herefter indstiller et *flertal* (udvalget med undtagelse af Socialistisk Folkepartis og Fremskridtspartiets medlemmer) lovforslaget til *vedtagelse* med de stillede ændringsforslag.

Flertallet opfordrer boligministeren til så vidt muligt, og såfremt det ikke kolliderer med eksisterende regler, at udnytte bemyndigelsen til at fastsætte regler om legeberegning således, at huslejestigningen i forbindelse med kollektive arbejder fastsættes efter gældende regler.

Et mindretal inden for flertallet (Socialdemokratiets medlemmer af udvalget) ønsker at tilkendegive, at resultatet af forhandlingerne om en forenkling og udvidelse af kollektivordningen efter mindretallets opfattelse er utilfredsstillende.

Mindretallet har ønsket at finde en fælles løsning, som tilgodeser såvel lejerne som ejerne, og som sikrer en forenklet, men demokratisk og let administrerbar ordning.

Mindretallet har lagt vægt på, at lejerne får mulighed for at udnytte deres tilskud kollektivt

til fælles arbejder. Denne demokratiske mulighed har regeringen vendt sig imod, idet den alene har ønsket at overføre lejernes tilskud til anvendelse efter udlejerens suveræne beslutning.

Som en logisk følge af forenklingen af positivlisterne, der har haft til følge, at statstilskudet kan anvendes ikke blot til forbedringer, men også til en lang række vedligeholdelsesarbejder, er det mindretallets opfattelse, at lejerne i det private udlejningsbyggeri burde have været sikret et minimum af indflydelse.

Det er indtrykket, at det er rene politiske/ideologiske motiver, der har været en hindring for at finde en løsning, som alle ville være tilfredse med.

På baggrund af ovenstående finder mindretallet det rimeligt at gøre opmærksom på, at forhandlingsresultatet kun forpligter mindretallet i 1993.

Alternativet til at give tilslutning til forhandlingsresultatet var at fortsætte med en ordning, som både udlejere og lejere har udtrykt ønske om at få ændret.

Et andet mindretal inden for flertallet (Det Radikale Venstres medlem af udvalget) kan efter omstændighederne støtte de af boligministeren stillede ændringsforslag, men mindretallet ønsker samtidig at understrege, at man